

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/231/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715207045
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5715207045.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Jána Burika v právnej veci žalobcu JUDr. Anton Školek & PARTNERS s.r.o., so sídlom Bytča, Treskoňova 816/1, IČO: 47 253 223, proti žalovanému Ing. Y. T., nar. X.X.XXXX, bytom V. W. M. XXX, zastúpený Advokátska kancelária Hagara - Hagarová s.r.o., so sídlom Žilina, D. Dlabača 35, IČO: 36 806 497, o zaplatenie 3.823,68 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 5C/208/2015-96 zo dňa 23.3.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanému súd priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 129,38 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 129,38 eur od 21.5.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 348,62 eur od 21.5.2014 do 29.2.2016, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti návrhu o zaplatenie sumy 348,62 eur zastavil. Vo zvyšnej časti návrh žalobcu zamietol. Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil na samostatné uznesenie po právoplatnosti rozsudku vo veci samej. Rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., keď konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal preukázané uzatvorenie zmluvy o právnej pomoci medzi advokátom a klientom, pričom bol dohodnutý spôsob a výška zmluvnej odmeny v zmysle ust. § 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Medzi účastníkmi nebolo sporné poskytnutie právnej služby, ale práve spôsob dohodnutia platenia odmeny a jej výška. Prvoinštančný súd konštatoval, že žalovaný preukázal spôsob ako sa s advokátom dohodol na účtovaní jednotlivých úkonov právnej služby, keď tieto mali byť vyúčtované v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) cit. Vyhlášky, čo potvrdili v konaní aj vypočutí svedkovia. V priebehu konania bola zaplatená suma vo výške 348,62 eur a v tejto časti bol návrh vzatý späť, a preto súd v súlade s ust. § 96 ods. 1 O.s.p. v tejto časti konanie zastavil. Prvoinštančný súd tak zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia spočívajúce v 2 úkonoch právnej služby, a to nahliadnutie do spisu dňa 23.9.2013 vo výške 30,04 eur + 7,81 eur režijný paušál + 20% DPH a úkon za podanie sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia dňa 21.10.2013 vo výške 61,87 eur + režijný paušál 8,04 eur + 20% DPH. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Rozhodnutie o trovách konania vydal v súlade s ust. § 151 ods. 3 O.s.p.

2) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Spochybňoval vierohodnosť vypočutých svedkov s poukazom na to, že Mgr. Šuteková je konateľkou a spoločníčkou spoločnosti, kde pracuje aj žalovaný a svedkyňa Mgr. M. je žalovaného rodinná známa. Zároveň v čase poskytovania právnych služieb žalobcu pracovala u tohto ako koncipientka, následne však došlo k ukončeniu pracovného pomeru, pričom sestra svedkyne žije v spoločnej domácnosti so žalovaným. Odvolateľ ďalej

poukazoval na skutočnosť, že z prejavu dobrej vôle, v záujme nenavyšovania nákladov klienta rátať odmenu za poskytnuté služby akoby s 50% zľavou, iba zo sumy 67.950,- eur, hoci cena nehnuteľnosti vydraženej v dražbe bola 136.000,- eur. Považuje preto za neštandardné, ak súd uveril žalovanému, že sa advokát vopred dohodol na odmene nižšej ako mu určuje Vyhláška. Tvrdil, že dôkaz o dohode, kde sa mali sporové strany dohodnúť o výške odmeny (že budú vychádzať zo základnej sadby, teda neurčitku), predložený nebol. Uviedol tiež, že bývalá koncipientka a zároveň svedkyňa v konaní, Mgr. M., nesprávne vypočítala trovy právneho zastúpenia, a teda aj nesprávne vyhotovila faktúru za právne služby a žiadal preto, aby súd žalovanú sumu navýšil o 1.358,73 eur s poukazom na zásadu hospodárnosti a efektívnosti konania, keď by bolo zbytočné a krajne nevhodné, aby v tejto časti mal žalobca podať nový návrh s totožným právnym posúdením veci a s totožnými účastníkmi konania. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vo veci rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.833,79 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % zo sumy 3.823,68 eur od 21.5.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.358,73 eur od 10.3.2016 do zaplatenia, ako aj uhradiť žalobcovi trovy konania. Eventuálne žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3) K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril žalovaný, ktorý navrhol rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a žalobu aj správne právne posúdil. V písomnom vyhotovení rozsudku súd riadnym spôsobom zdôvodnil rozhodnutie v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p.

4) K podanému vyjadreniu sa vyjadril žalobca, ktorý zotrval na predchádzajúcich svojich dôvodoch uvedených v odvolaní.

5) Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu mu danom v súlade s § 379 a 380 ods. 1 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil. Pokiaľ teda v odvolaní žalobca uviedol, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, resp. nedostatočne zistil skutkový stav, prípadne tento nesprávne vyhodnotil, odvolací súd dospel k záveru, že uvedené rozhodnutie je vecne správne a správne bolo aj právne posúdenie veci s poukazom na jednotlivé ustanovenia Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Tu ešte navyše odvolací súd poukazuje na zákon č. 586/2003 Z.z. o advokácii, kde v § 18 sú uvedené práva a povinnosti advokáta. V zmysle § 18 ods. 4 cit. zákona advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne. Aj s poukazom na tento základný predpis, v zmysle ktorého žalobca vykonáva činnosť advokáta, je zrejmé, že je jeho povinnosťou informovať klienta o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu. Ak teda medzi účastníkmi došlo k zmluve o právnom zastúpení, čo ani jeden z nich nepoprel, bolo na žalobcovi, aby preukázal, ako informoval klienta o výške odmeny za úkon právnej služby. Splnenie tejto povinnosti žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, naopak z výsluchu svedkov vykonaných prvoinštančným súdom vyplynulo, že pri prejednávaní právneho zastúpenia účastníci dohodli účtovanie právnych služieb spôsobom a v sume ako tvrdil žalovaný. Pretože odvolací súd nezistil žiadne pochybenie, rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdil s tým, že o trovách konania rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie.

7) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).